

Det vackra fjällområde vid Tjuonajokk i Kaitumsystemet lockar med stor harr. Nu har också gäddflugfiskarna hittat dit.

KROKA KROKODILER I KAITUM

Svenska gäddkungen Niklaus Bauer och CdC-profilen Marc Petitjean reste till Tjuonajokk för att fiska gädda! Men visst blev det också flugfiske efter storharr. En perfekt kombination, för stor gädda betyder stor harr och tvärtom.

TEXT OCH FOTO: NIKLAUS BAUER

SÅ LANDAR JAG äntligen på gräsplätten framför campen igen, 150 mil från Stockholm. Dock började denna resa egentligen för många år sedan då jag träffade Robert Hansson. Han visade bilder på otroligt fina gäddor fångade i fjällmiljö.

– Fem över tio blev det nog denna säsong tror jag, men vi har ju ingen väg så vi vet ju inte med säkerhet, berättade Robert och visade den ena bilden efter den andra på gäddor en bra bit över metern och i mycket bra kondition.

DEN LÄNGSTA VAR närmare 120 centimeter och då räcker inte 10 kilo länge.

– Men de största tappar vi oftast, så jag behöver köpa två stycken klass 10-

spön för att ha någonting att sätta emot, fortsatte han och log.

KLASSISKT HARRVATTEN

TJUONAJOKK ÄR NOG en av de mest kända harrdestinationerna vi har i Sverige. Vi som började flugfiska för ungefär 25 år sedan har oftast ganska bra koll på denna pärla i Kaitumsystemet, några mil söder om Kebnekaise. Mitt senaste besök på campen var för många år sedan och då var målet stor harr. Men redan då, djupt nedsjunken i en bra whisky i dåvarande chefsguide Palle Anderssons jordhydda, pratades det om stora gäddor på diverse platser.

Ombytta roller. CdC-profilen Marc Petitjean med en gädda och gäddflugfiskekungen Niklaus Bauer med en harr (längst till höger).

Många år har passerat och nu äger FishYourDream anläggningen och Robert är chefsguide. Och nu står jag där igen, på anrik harrmark med fullt fokus på gädda.

FLY TV

MIN RESKAMRAT FÖR dagen är ingen mindre än CdC:s gudfader Marc Petitjean. Dock kommer jag nog att kalla honom för någonting annat, för så mycket som han har pratat om gädda efter denna resa så tror jag inte att han längre vet var de stackars fjädrarna sitter på ankan. Marc är med på resan för att vi ska filma ett harravsnitt med honom för FLY TV.

Sommaren i fjällen 2015 var nog den kallaste på många år. Tio dagar innan vi är på plats är det fortfarande en klass 1-varning för höga vattenflöden och vattnet rinner över bryggorna i hamnen. Men när vi landar tio dagar senare är det full sommar för första gången i år och vattnet har sjunkit 1,5 meter på två veckor. Det är vindstilla, solen står mitt på himlen och det är drygt 20 grader varmt. Kanske

det absolut sämsta förhållande man kan ha för gäddfiske i vatten som är lika klart som gin.

Vi bestämmer att vi ska ge oss ut i gryningen för att ha något slags jaktljus för gäddorna och möjlighet att få känna på en av dessa fantastiska gäddor som lever bland de snöklädda fjällen. Planen är att fiska i selen mellan strömmarna, både norrut och söderut från campen. I dessa lugnflytande delar växer det ett sjögräs som sträcker sig ända upp till ytan från 5-6 meters djup. I detta gräs står gäddorna och lurar.

Andreas, en fantastisk flugbindare och vän, har bundit upp en handfull med lämlar åt mig. Planen är att de först ska få simma över djuphålorna innan vi fiskar av dessa hålör med intermediate-linor och »normala« flugor. Känslan är helt brutal och omöjlig

att beskriva när jag lägger ut första kastet. Solen är på väg upp och du vet att

när som helst kan ytan explodera. Gåshuden är ett faktum.

FÖLJARE OCH TAKTIKBYTE

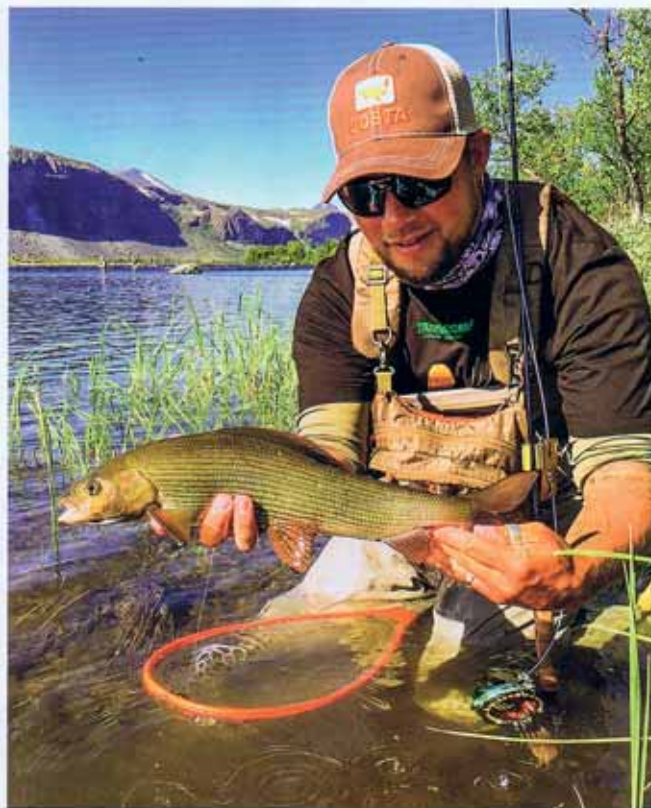
VATTNET RESER SIG bakom flugan och känslan är helt fantastisk, men den övergår till frustration. Sommarens intåg och det vindstilla vädret gör att de riktigt stora individerna inte vill attackera våra torrflugor på 6/0-krok. De sätter bara fart för att vika av precis före båten. De mindre fiskarna smaskar däremot i sig lämlarna med hull och hår, men meterfiskarna vill inte. Solen är för stark.

Det blir ett taktikbyte. Intermediate-linor och stora mörka flugor med långa svansar åker fram. Fisken skyggar för solen och flugorna måste komma ner lite, så med högre hastighet får gäddan inte så mycket tid att tänka. Detta fungerar betydligt bättre och den ena fina fisken efter den andra ger sig till känna.

Men tyvärr ställer solen och det spegelblanka vattnet till det för oss och fisket är inte helt på topp. Vädret gör dock att det känns som att fiska i ett akvarium. Vid vissa kast följer två, tre och ibland fyra stora gäddor flugan hela vägen in till båten. Vi kunde stå och jigga flugan

Lämlar för fjällgäddan.

Det behövs spön i klass 10 för att kunna manövrera den starka strömgäddan iväg från gräsbankarna. Stora flugor med wiggletail-stjärtar lockade till hugg.

framför nosen på en fisk som var en bra bit över 10 kilo utan att den tog.

Även om det är tråkigt att de absolut största fiskarna inte tar flugan, känns det helt otroligt att få se detta skådespel. Flera gånger har vi tre fiskar på vardera sida om båten som vi står och "lockar" på. Ibland, helt utan förvaring, så tar de flugan och då förstår jag varför Robert sa till mig innan jag åkte: »Ta bara med klass 10-spön.«

Fisken, oavsett storlek, simmar rakt ner i gräset och rullar in sig i det som en krokodil gör med sitt byte – och där slutar oftast fajten med fisken. Hemligheten är att så fort som fisken tar måste du göra allt du kan för att den inte ska simma ner i gräset. Detta kan vara ganska problematiskt med strömgäddor på över metern!

SIGHTFISKE

– DÄR STÅR det en, ropar Robert, när vi glider med strömmen över växtligheten.

– Ta den du, säger han och jag tittar på gäddan som står i en lucka i växtligheten en meter från båten på två meters djup.

– Den tar inte, säger jag.

– Jodå, ropar Robert från aktern.

Jag låter min »Sightfiskefluga« med

två stycken rejäla coneheads framför en vanlig tubfluga singla ner framför gäddan. Jag stannar upp flugan några decimeter från fisken och låter Wiggle Tail-svansen nästan nudda nosen. Jag hoppar nästan till när gäddan kastar sig över flugan utan att tveka. Några minuter senare, efter några krokodilrullningar, så landar Robert en fin 5-kilosgädda åt mig med kanske ett kilo gräs som peruk. Så fantastiskt coolt och hett! Plötsligt ser jag gäddor i varenda gräslucka.

HARR OCH GÄDDA

DET FANTASTISKA MED Tjuonajokk, men också i många av våra andra vattendrag med stor harr och gädda, är att dessa arter lever i perfekt symbios. Harren är stor tack vare att det finns stor gädda, och vice versa. Det är dessutom absolut förbjudet att döda en gädda här. Om fler vattenägare skulle förstå hur det funkar, skulle vi ha betydligt fler av dessa platser i Sverige. Det är också en perfekt fiskekombination om du är här uppe. När harrfisket är så bra som det är under våra dagar, blir man nästan mätt på det. Då är det perfekt att kunna glida ut på selet och försöka lura upp en fin madam.

INFO OM TJUONAJOKK

www.fishyourdream.com

FILM

VILL DU SE DETTA FISKE PÅ FILM? GÅ IN PÅ YOUTUBE OCH SKRIV »FLY TV – MOUNTAIN MAMAS«.

CHECKLISTA FÖR GÄDDFISKE TILL FJÄLLS

- Gärna klass 10-spön.
- Linkor i flyt och intermediate samt sjunk 3-5 för de djupa hållorna.
- Linkorg.
- Stripping guards, för att spara fingrarna.
- Mörka flugor och gäddimitation funkade mycket bra för oss.
- Bra solglasögon för »sightfisket«. Gärna med koppar eller amber lins.
- Kroklossare och avbitare.